

Legea societăților adnotată

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
ROMÂNIA [Legislație]

Legea societăților adnotată / ed. îngrijită de Alexandru Florescu,
Cristian-Paul Lospa. - Ed. a 2-a, rev. - București : Rosetti International, 2015
ISBN 978-973-8270-62-6

I. Florescu, Alexandru (ed.)
II. Lospa, Cristian-Paul (ed.)

347.72(498)(094)

Copyright © 2015 Editura ROSETTI International

LEGEA SOCIETĂȚILOR ADNOTATĂ

Toate drepturile asupra prezentei ediții sunt rezervate
Editurii ROSETTI International. Drepturile de distribuție aparțin în exclusivitate
Editurii ROSETTI International.

Redactor: Marian Florescu
Tehnoredactor: Carmen Dumitrescu

Editura ROSETTI INTERNATIONAL
București, Str. Ion Brezoianu nr. 9, ap. 6, sector 5
cod poștal: 050022
tel.: +04 021 314 77 81; 0726 178 175; 0724 305 413
fax: 031 814 81 83
e-mail: distributie@editurarosetti.ro

Legea societăților adnotată

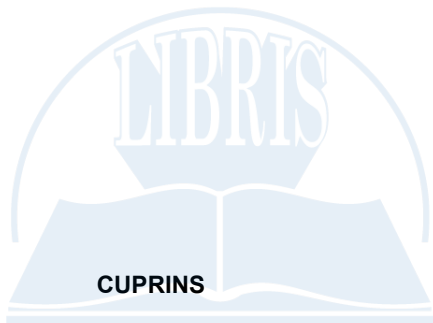
Legea nr. 31/1990 și 368 de spețe

Ediția 2-a actualizată (9 septembrie 2015),
îngrijită și adnotată de:

avocat **Alexandru Florescu**

avocat drd. **Cristian-Paul Lospa**

CUPRINS

Art.

Titlul I. Dispoziții generale	1-4
Titlul II. Constituirea societăților	5-64
Capitolul I. Actul constitutiv al societății	5-17
Capitolul II. Formalități specifice pentru constituirea societății pe acțiuni prin subscripție publică	18-35
Capitolul III. Înmatricularea societății	36-45
Capitolul IV. Efectele încălcării cerințelor legale de constituire a societății	46-59
Capitolul V. Unele dispoziții procedurale	60-64
Titlul III. Funcționarea societăților	65-203
Capitolul I. Dispoziții comune	65-74
Capitolul II. Societățile în nume colectiv	75-87
Capitolul III. Societățile în comandită simplă	88-90
Capitolul IV. Societățile pe acțiuni	91-186
<i>Secțiunea I. Despre acțiuni</i>	<i>91-109</i>
<i>Secțiunea a II-a. Despre adunările generale</i>	<i>110-136¹</i>
<i>Secțiunea a III-a. Despre administrația societății</i>	<i>137-153¹¹</i>
Subsecțiunea I. Sistemul unitar	137-152 ¹
Subsecțiunea a II-a. Sistemul dualist	153-153 ¹¹
<i>A. Directoratul</i>	<i>153¹-153⁵</i>
<i>B. Consiliul de supraveghere</i>	<i>153⁶-153¹¹</i>
Subsecțiunea a III-a. Dispoziții comune pentru sistemul unitar și sistemul dualist	153 ¹² -158
<i>Secțiunea a IV-a. Auditul financiar, auditul intern și cenzorii</i>	<i>159-166</i>
<i>Secțiunea a V-a. Despre emiterea de obligațiuni</i>	<i>167-176</i>
<i>Secțiunea a VI-a. Despre registrele societății și despre situațiile financiare anuale</i>	<i>177-186</i>
Capitolul V. Societățile în comandită pe acțiuni	187-190
Capitolul VI. Societățile cu răspundere limitată	191-203
Titlul IV. Modificarea actului constitutiv	204-221
Capitolul I. Dispoziții generale	204-206
Capitolul II. Reducerea sau majorarea capitalului social	207-221
Titlul V. Excluderea și retragerea asociațiilor	222-226

Titlul VI. Dizolvarea, fuziunea și divizarea societăților	227-251¹⁹
Capitolul I. Dizolvarea societăților	227-237¹
Capitolul II. Fuziunea și divizarea societăților.....	238-251¹
Capitolul III. Fuziunea transfrontalieră.....	251²-251¹⁹
<i>Secțiunea I. Domeniul de aplicare. Competența</i>	
<i>jurisdicțională.....</i>	251²-251³
<i>Secțiunea a II-a. Etape. Efecte. Nulitate.....</i>	251⁴-251¹⁹
Titlul VII. Lichidarea societăților	252-270²
Capitolul I. Dispoziții generale	252-261
Capitolul II. Lichidarea societăților în nume colectiv, în comandită simplă sau cu răspundere limitată	262-263
Capitolul III. Lichidarea societăților pe acțiuni și în comandită pe acțiuni.....	264-270²
Titlul VII¹. Societatea europeană	270^{2a)}-270^{2e)}
Titlul VIII. Contravenții și infracțiuni	270³-282¹
Titlul IX. Dispoziții finale și tranzitorii.....	283-294
	pag.
Dispoziții tranzitorii cuprinse în actele normative de modificare a Legii nr. 31/1990.....	365
Index	371

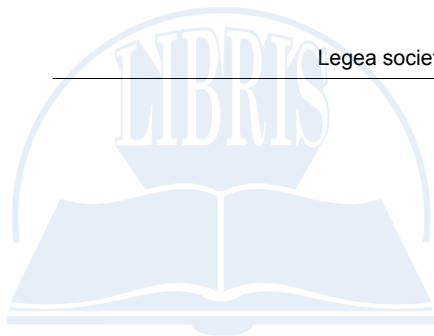

Legea societăților nr. 31/1990^[1]

(Republicată în M. Of. nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004)

^[1] Legea nr. 31/1990 fost: publicată în M. Of. nr. 126-127 din 17 noiembrie 1990; republicată în M. Of. nr. 33 din 29 ianuarie 1998; republicată în M. Of. nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004. După a doua republicare, Legea societăților nr. 31/1990 a fost modificată și completată prin:

- **Legea nr. 302/2005** pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale (M. Of. nr. 953 din 27 octombrie 2005), astfel cum a fost completată prin **Legea nr. 516/2006** privind completarea Legii nr. 302/2005 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale (M. Of. nr. 14 din 9 ianuarie 2007);
- **Legea nr. 85/2006** privind procedura insolvenței (M. Of. nr. 359 din 21 aprilie 2006);
- **Legea nr. 164/2006** pentru modificarea art. 17 alin. (2) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale (M. Of. nr. 430 din 18 mai 2006);
- **Legea nr. 441/2006** pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, și a Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată (M. Of. nr. 955 din 28 noiembrie 2006);
- **O.U.G. nr. 82/2007** pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale și a altor acte normative incidente (M. Of. nr. 446 din 29 iunie 2007);
- **O.U.G. nr. 52/2008** pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale și pentru completarea Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului (M. Of. nr. 333 din 30 aprilie 2008);
- **Legea nr. 284/2008** privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 52/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale și pentru completarea Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului (M. Of. nr. 778 din 20 noiembrie 2008);

- **Legea nr. 88/2009** privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2007 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale și a altor acte normative incidente (M. Of. nr. 246 din 14 aprilie 2009);
 - **O.U.G. nr. 43/2010** pentru modificarea unor acte normative în vederea reducerii sau simplificării administrative a unor autorizații/avize/proceduri ca urmare a măsurilor asumate de Guvernul României în cadrul Planului de simplificare aferent Memorandumului de înțelegere dintre Comunitatea Europeană și România, semnat la București și la Bruxelles la 23 iunie 2009 (M. Of. nr. 316 din 13 mai 2010);
 - **O.U.G. nr. 54/2010** privind unele măsuri pentru combaterea evaziunii fiscale (M. Of. nr. 421 din 23 iunie 2010);
 - **O.U.G. nr. 90/2010** pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale (M. Of. nr. 674 din 4 octombrie 2010);
 - **Lege nr. 202/2010** privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor (M. Of. nr. 714 din 26 octombrie 2010);
 - **O.U.G. nr. 37/2011** pentru modificarea și completarea Legii contabilității nr. 82/1991 și pentru modificarea altor acte normative incidente (M. Of. nr. 285 din 22 aprilie 2011);
 - **Legea nr. 71/2011** pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil (M. Of. nr. 409 din 10 iunie 2011);
 - **O.U.G. nr. 2/2012** pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale (M. Of. nr. 143 din 2 martie 2012);
 - **Legea nr. 76/2012** pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă (M. Of. nr. 365 din 30 mai 2012);
 - **O.U.G. nr. 47/2012** pentru modificarea și completarea unor acte normative și reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare (M. Of. nr. 635 din 6 septembrie 2012);
 - **Legea nr. 187/2012** pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal (M. Of. nr. 757 din 12 noiembrie 2012);
 - **Legea nr. 255/2013** pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale (M. Of. nr. 515 din 14 august 2013);
 - **Legea nr. 152/2015** pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul înregistrării în registrul comerțului (M. Of. nr. 519 din 13 iulie 2015).
- Titlul legii** este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 18 pct. 1 din Legea nr. 76/2012.

CUPRINS	Art.
Titlul I. Dispoziții generale.....	1-4
Titlul II. Constituirea societăților.....	5-64
Capitolul I. Actul constitutiv al societății.....	5-17
Capitolul II. Formalități specifice pentru constituirea societății pe acțiuni prin subscripție publică.....	18-35
Capitolul III. Înmatricularea societății.....	36-45
Capitolul IV. Efectele încălcării cerințelor legale de constituire a societății.....	46-59
Capitolul V. Unele dispoziții procedurale	60-64
Titlul III. Funcționarea societăților.....	65-203
Capitolul I. Dispoziții comune	65-74
Capitolul II. Societățile în nume colectiv.....	75-87
Capitolul III. Societățile în comandită simplă.....	88-90
Capitolul IV. Societățile pe acțiuni	91-186
Secțiunea I. Despre acțiuni.....	91-109
Secțiunea a II-a. Despre adunările generale	110-136 ¹
Secțiunea a III-a. Despre administrația societății	137-153 ¹¹
Subsecțiunea I. Sistemul unitar	137-152 ¹
Subsecțiunea a II-a. Sistemul dualist	153-153 ¹¹
A. Directoratul.....	153 ¹ -153 ⁵
B. Consiliul de supraveghere.....	1536-153 ¹¹
Subsecțiunea a III-a. Dispoziții comune pentru sistemul unitar și sistemul dualist	153 ¹² -158
Secțiunea a IV-a. Auditul financiar, auditul intern și cenzorii	159-166
Secțiunea a V-a. Despre emiterea de obligațiuni	167-176
Secțiunea a VI-a. Despre registrele societății și despre situațiile financiare anuale	177-186
Capitolul V. Societățile în comandită pe acțiuni.....	187-190
Capitolul VI. Societățile cu răspundere limitată	191-203
Titlul IV. Modificarea actului constitutiv	204-221
Capitolul I. Dispoziții generale	204-206
Capitolul II. Reducerea sau majorarea capitalului social.....	207-221
Titlul V. Excluderea și retragerea asociaților.....	222-226
Titlul VI. Dizolvarea, fuziunea și divizarea societăților.....	227-251 ¹⁹
Capitolul I. Dizolvarea societăților	227-237 ¹
Capitolul II. Fuziunea și divizarea societăților.....	238-251 ¹
Capitolul III. Fuziunea transfrontalieră.....	251 ² -251 ¹⁹
Secțiunea I. Domeniul de aplicare. Competența jurisdicțională.....	251 ² -251 ³
Secțiunea a II-a. Etape. Efecte. Nulitate.....	251 ⁴ -251 ¹⁹
Titlul VII. Lichidarea societăților.....	252-270 ²
Capitolul I. Dispoziții generale	252-261

Capitolul II. Lichidarea societăților în nume colectiv, în comandită simplă sau cu răspundere limitată	262-263
Capitolul III. Lichidarea societăților pe acțiuni și în comandită pe acțiuni.....	264-270²
Titlul VII ¹ . Societatea europeană	270^{2a)}-270^{2e)}
Titlul VIII. Contravenții și infracțiuni	270³-282¹
Titlul IX. Dispoziții finale și tranzitorii	283-294

Jurisprudență generală. 1. În cazul în care părțile unui contract de finanțare au înțeles să prevadă două posibilități de recuperare a sumei finanțate de către creditor – fie prin obligarea la restituirea sumei împrumutate și neachitate la scadență, cu obligarea la plata de penalități de întârziere, fie prin exprimarea dreptului de preferință al creditorului, în sensul conversiei datoriilor debitorului în acțiuni – iar creditorul a optat pentru conversia datoriei în acțiuni, acesta nu-și mai poate rezerva dreptul la penalități de întârziere, întrucât, la momentul exprimării dreptului de preferință, dreptul de creanță inițial, care dădea dreptul la restituirea sumei finanțate, s-a stins împreună cu toate accesoriile sale, inclusiv, penalitățile de întârziere, acestea fiind înlocuite cu dreptul la dividende. (*ÎCCJ, s. a II-a civ., dec. nr. 4193 din 27 noiembrie 2013*)

2. Funcționarea unei societăți comerciale care a fost înființată ca societate pe acțiuni având ca unic acționar Consiliul Local, precum și desemnarea organelor sale de conducere sau înlocuirea lor se face în temeiul dispozițiilor legii societăților comerciale.

Așa fiind, faptul că plenum Consiliului Local ține loc de adunare generală a acționarilor unei astfel de societăți nu poate conduce la concluzia că hotărârea luată de Consiliul Local în ce privește funcționarea acestei societăți are natura unui act administrativ care poate fi atacat în contencios administrativ, conform Legii nr. 554/2004. (*ÎCCJ, s. a II-a civ., dec. nr. 1287 din 8 martie 2012*)

3. Reclamanta, care a avut un drept de proprietate asupra imobilului situat în orașul B., drept consolidat în procesul de privatizare, a solicitat obligarea părâtei la plata unor despăgubiri rezultând din pierderea acestui drept ca urmare a retrocedării imobilului către foștii proprietari [...].

Instanțele de judecată care au soluționat cauza în fond, respectiv în apel, au apreciat că repararea integrală a prejudiciului nu poate fi realizată decât prin plata valorii de circulație a imobilelor și au admis acțiunea în temeiul art. 32⁴ din O.U.G. nr. 88/1997, constatând că dispozițiile legale enunțate nu limitează nivelul maxim al despăgubirilor.

Prin decizia nr. 18 din 17 octombrie 2011 pronunțată de instanța supremă, în recurs în interesul legii, s-a stabilit că „în aplicarea dispozițiilor art. 32⁴ din O.U.G. nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, aprobată prin Legea nr. 44/1998, modificată și completată prin Legea nr. 99/1999, despăgubirile acordate societăților comerciale de instituțiile publice implicate în procesul de privatizare, ca urmare a retrocedării unor imobile, se raportează la valoarea contabilă a imobilului, astfel cum aceasta este reflectată în bilanț la momentul ieșirii efective a bunului din patrimoniul societății, valoare ce trebuie actualizată cu indicele de inflație de la momentul plății despăgubirii”.

S-a apreciat că societatea comercială prejudiciată prin restituirea unor imobile către foștii proprietari trebuie despăgubită cu valoarea cu care aceste imobile figurau în bilanțul societății, în condițiile în care, respectând dezideratul fixității capitalului social, în locul imobilului retrocedat trebuie înscrisă valoarea acestuia rezultată în urma procesului obligatoriu de reevaluare.

Această valoare acoperă însă doar paguba efectiv suferită (*damnum emergens*). În baza principiului reparării integrale a prejudiciului, la valoarea imobilului evidențiată în bilanț trebuie adăugată rata inflației, calculată

prin raportare la momentul plății despăgubirii (aceasta acoperind și beneficiul nerealizat – *lucrum cesans*).

S-a mai reținut că, în măsura în care despăgubirile ar fi achitate la nivelul valorii de piață a activului retrocedat, societatea nu ar putea înscrie în capitalul său social decât valoarea de înlocuire a imobilului, respectiv valoarea sa contabilă, pentru a menține în acest fel capitalul social. Pentru suma ce excede acestei valori contabile societatea ar trebui să declanșeze procedura de majorare a capitalului social, cu consecința legală a emiterii de noi acțiuni, iar scopul legiuitorului în reglementarea posibilității de plată a despăgubirilor nu a fost acela de determinare a majorării capitalului social, conform prevederilor Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ci acela de a păstra neschimbată valoarea capitalului social, astfel cum aceasta este reflectată în activele societății.

S-a apreciat de instanța supremă și că stabilirea despăgubirilor ce pot fi acordate societăților comerciale prejudiciate prin retrocedarea unor imobile la nivelul valorii contabile răspunde și dezideratului de respectare a accepțiunii noțiunii de „bun”, reglementat de art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Față de decizia pronunțată în recurs în interesul legii, obligatorie potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă, Înalta Curte apreciază că despăgubirile datorate nu pot depăși valoarea contabilă actualizată a bunurilor, valoare care nu a fost însă stabilită nici în primul ciclu procesual și nici în apel. (*ÎCCJ, s. a II-a civ., dec. nr. 1235 din 7 martie 2012*)

4. [...] nici o dispoziție din cuprinsul Legii nr. 31/1990 nu impune o condiție de formă a hotărârii AGA *ad validitatem*, și nici cerința existenței unei hotărâri AGA distinctă de procesul verbal de ședință. (*ÎCCJ, s.com., dec. nr. 504 din 3 februarie 2011*)

5. a) Articolele 49 TFUE și 54 TFUE trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale care, deși prevede posibilitatea societăților de drept intern de a se transforma, nu permite, în general, transformarea unei societăți care intră sub incidența dreptului unui alt stat membru în societate de drept național prin constituirea acesteia din urmă.

b) Articolele 49 TFUE și 54 TFUE trebuie interpretate, în contextul unei transformări transfrontaliere a unei societăți, în sensul că statul membru gazdă este îndreptățit să stabilească dreptul intern relevant pentru o asemenea operațiune și să aplice astfel dispozițiile dreptului său național referitoare la transformările interne care reglementează constituirea și funcționarea unei societăți, precum cerințele privind întocmirea unui bilanț și a unui inventar al activelor. Cu toate acestea, principiile echivalenței și efectivității se opun ca statul membru gazdă :

– să refuze, în cazul transformărilor transfrontaliere, menționarea ca „**predecesor în drept**” a societății care a solicitat transformarea dacă o astfel de menționare a societății predecesoare în Registrul Comerțului este prevăzută pentru transformările interne și, respectiv,

– să refuze să țină seama în mod adecvat, în cadrul procedurii de înregistrare a societății, de documentele emise de autoritățile statului membru de origine. (*CJUE, Hotărârea Curții Camera a treia din 12 iulie 2012, cauza C-378/10*)

Titlul I

Dispoziții generale

Notă: Conform art. 18 pct. 31 din Legea nr. 76/2012, în tot cuprinsul legii, sintagma „societate comercială” sau, după caz, „societăți comerciale” se înlocuiește cu termenul „societate” sau, după caz, „societăți”.

[¹] Art. 1. (1) În vederea desfășurării de activități cu scop lucrativ, persoanele fizice și persoanele juridice se pot asocia și pot constitui societăți cu personalitate juridică, cu respectarea dispozițiilor prezentei legi.

(2) Societățile prevăzute la alin. (1) cu sediul în România sunt persoane juridice române.

Legislație conexă: art. 192-193 din NCC.

Curtea Constituțională. Curtea reține că în jurisprudența sa constantă a statuat că *principiul libertății de asociere*^[2] nu are în vedere constituirea de «asociații» care au ca obiect desfășurarea de activități cu scop patrimonial, ceea ce legea califică drept societăți comerciale, ci, așa cum rezultă din formula redacțională a textului, se referă la constituirea unor subiecte colective de o altă natură juridică și cu altă finalitate, cum sunt asociațiile fără scop patrimonial, partidele politice sau sindicatele. Sub acest aspect, prin sintagma «[...] și în alte forme de asociere» legiuitorul constituțional a avut în vedere entități colective cu naturi juridice și finalități similare celor menționate, iar nu societăți comerciale. (Dec. nr. 1.424 din 25 octombrie 2011, M. Of. nr. 68 din 27 ianuarie 2012, dec. nr. 437 din 3 mai 2012, M. Of. nr. 467 din 10 iulie 2012)

Jurisprudență. 1. Curtea constată că în mod eronat instanța de fond a apreciat că reclamanta este o persoană juridică neimpozabilă, fiind asimilată instituțiilor publice.

Intimata reclamantă este o societate comercială, cu răspundere limitată, cu acționar unic Serviciul Județean de Pază Olt, care la rândul său se află în subordonarea Consiliului Județean Olt, cu scopul de a presta activitate de pază și gardă.

Activitatea de pază desfășurată de SC x SRL este operațiune impozabilă din punct de vedere al taxei pe valoare adăugată, chiar dacă activitatea este efectuată în calitate de autoritate publică, în sens contrar creând distorsiuni concurențiale dacă intimata reclamanta ar beneficia de un tratament preferențial din punct de vedere al taxei pe valoare adăugată. (C. Ap. Craiova, s. cont. adm. și fisc., dec. nr. 4527 din 1 iulie 2014)

2. Societatea radiată din evidențele O.R.C., încetează să mai existe ca persoană juridică, nemaiavând nici capacitate de folosință și de exercițiu, și nici capacitate procesuală.

[¹] Art. 1 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 18 pct. 2 din Legea nr. 76/2012.

[²] Principiul libertății de asociere este consacrat din Constituția României art. 40 alin. (1): „Cetățenii se pot asocia liber în partide politice, în sindicate, în patronate și în alte forme de asociere.”